

[Kjørulff Schmidt.]

Det er belyst så udmærket i LOs interessante debatbog, „Debat om skat“, som netop er uddelt til folketingets medlemmer i de sidste dage. Der belyser man ved eksempler på side 61 og 62 nogle af ulemperne ved boligsikringsordningen. Man påpeger, at boligsikringsordningen kan tilskynde til skattemisbrug for at nedbringe den skattepligtige indkomst, den kan bremse ønsket om at gøre en ekstra arbejdsindsats, og frygten for at løbe ind i samspilsproblemer — altså samspil med andre offentlige ydelser — kan endda have virkninger for langt større grupper end dem, der rent faktisk rammes. LO siger mange rigtige ting rundt omkring i denne bog og siger også på dette sted, at den konsekvente løsning på samordningsproblemet er at klare den ønskede omfordeling, ikke over disse mange forskellige områder, men over indkomstskatten — her kan jeg så føje til: så længe den skal bevares. Man kan nu engang ikke føre fordelingspolitik med hænder og fødder på samtlige områder af tilværelsen. Det giver ganske uoverskuelige og kaotiske forhold. Det er nu syvende eller ottende gang i løbet af nogle ganske få år, at boligsikringsreglerne skal ændres, og det er tredje gang på mindre end 12 måneder, at folketinget diskuterer, hvordan man nu skal ændre disse regler, så de virkelig kan komme til at tjene det formål, man ønsker.

Men bliver princippet bedre? Bliver ordningen nemmere at forstå? Bliver den nemmere at administrere? Ændres reglerne sådan, at byggeriet billiggøres? Nej. Selv om folketinget så gav sig til at ændre reglerne en gang om måneden eller en gang om ugen, så ville reglerne ikke blive bedre eller nemmere at administrere, og de ville ikke billiggøre byggeriet, for hele grundlaget for denne lovgivning er forkert.

Det er fremskridtspartiets opfattelse, at boligsikringsreglerne må afvikles, og vi vil derfor gå imod enhver tendens til at udbygge dem, altså også imod dette lovforslag.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre støttede boligsikringsloven af juni 1974 og dermed den paragraf, der nu er anledning til, at loven tages op til revision. Men vi gør opmærksom på, at en del af forudsætningerne for revisions-

paragraffen, nemlig forventningerne om at nogle skattefradrag ville falde væk, i dag ikke eksisterer. Derimod er andre forudsætninger, nemlig formodningen om, at indkomsterne ville stige og pensionerne ville blive ændret, blevet opfyldt, men vi ønsker at slå fast, at stigende indkomst i sig selv ikke kan berettige til øget boligsikring. Det afgørende må være, om de disponible forbrugsmuligheder for en husstand er steget.

Vi ved, som allerede omtalt af de tidligere ordførere, fra undersøgelserne omkring sammenstødene mellem skat og sociale ydelser, at der specielt for familier med børn kan opstå helt urimelige marginalskatter i forbindelse med bortfald af sociale ydelser, herunder også boligsikringen, ved øget indtjening. Det radikale venstre ønsker, at det skal være muligt for en familie gennem øget indtjening at øge den disponible indkomst. Derfor vil vi meget gerne være med til at rydde op i de helt åbenbare urimeligheder, der findes i vores lovgivning, og vi anerkender, at lovforslaget for en del er et skridt på vejen, men det betyder ikke, at vi forlods kan give grønt lys for en generel hæving af de forskellige grænser og satser, der er tale om i boligsikringsloven.

Vi har derfor noteret os den meget åbne måde, boligministeren har lagt lovforslaget frem på. Boligministeren taler om, at han vil være meget villig til at diskutere også andre måder at klare disse problemer på, og vi vil gerne være med til at give dette lovforslag en grundig udvalgsbehandling, netop med henblik på at få løst de komplicerede spørgsmål om, hvordan vi får en mere retfærdig boligsikringsordning.

Haunstrup Clemmensen (KF):

Jeg vil gerne for det første sige, at vi er parat til fra det konservative folkepartis side at medvirke til en særlig boligsikring til de lejere, der bliver boende i moderniserede lejligheder i saneringsområderne i henhold til saneringsplaner. Vi synes det både menneskeligt og økonomisk er en overordentlig forsvarlig og rimelig ting. Vi vil også gerne sige, at vi synes, meget tyder på, at en omlægning til kalenderår lyder fornuftig og forstandig.

Derudover er det nok nødvendigt at sige, at det er et overordentlig indviklet problem, vi står over for her, som kræver et